

ZAKON O ODUZIMANJU IMOVINE KOJA JE PROISTEKLA IZVRŠENJEM KRIVIČNOG DJELA

Službeni glasnik Republike Srpske broj: 66/18 od 24.07.2018

GLAVA I OSNOVNE ODREDBE

1. Osnovni principi Zakona

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se uslovi, postupak, organi nadležni za otkrivanje, oduzimanje i upravljanje imovinom koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela.

Član 2.

(1) Oduzimanje imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela primjenjuje se za krivična djela propisana Krivičnim zakonikom Republike Srpske (u daljem tekstu: Krivični zakonik):

- 1) protiv života i tijela:
 1. teško ubistvo (član 125. stav 2),
 2. otmica (član 142),
 - 2) protiv sloboda i prava građana:
 1. trgovina ljudima (član 145),
 2. trgovina djecom (član 146),
 3. udruživanje radi vršenja krivičnih djela trgovine ljudima i djecom (član 147),
 - 3) protiv polnog integriteta:
 1. navođenje na prostituciju (član 169),
 - 4) protiv seksualnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta:
 1. iskorištavanje djece za pornografiju (član 175),
 2. iskorištavanje djece za pornografske predstave (član 176),
 3. iskorištavanje kompjuterske mreže ili komunikacije drugim tehničkim sredstvima za izvršenje krivičnih djela seksualnog zlostavljanja ili iskorištavanja djeteta (član 178),
 4. navođenje djeteta na prostituciju (član 180),
 - 5) protiv zdravlja ljudi:
 1. neovlaštena proizvodnja i promet opojnih droga (član 207),
 - 6) protiv privrede i platnog prometa:
 1. nezakonito postupanje u privrednom poslovanju (član 248),
-

2. zloropotreba položaja odgovornog lica (član 249),
 3. oštećenje povjerilaca (član 254),
 4. primanje mita u obavljanju privredne djelatnosti (član 256),
 5. davanje mita u obavljanju privredne djelatnosti (član 257),
 6. pranje novca (član 263),
 7. utaja poreza i doprinosa (član 264),
 8. nedozvoljena trgovina (član 271),
- 7) terorizma:
1. finansiranje terorističkih aktivnosti (član 300),
- 8) protiv službene dužnosti:
1. zloropotreba službenog položaja ili ovlaštenja (član 315),
 2. pronevjera (član 316),
 3. prevara u službi (član 317),
 4. primanje mita (član 319),
 5. davanje mita (član 320),
 6. trgovina uticajem (član 321),
 7. nezakonito davanje pogodnosti privrednim subjektima (član 325),
- 9) protiv pravnog saobraćaja:
1. falsifikovanje i upotreba hartija od vrijednosti (član 353),
 2. falsifikovanje kreditnih kartica i kartica za bezgotovinsko plaćanje (član 354),
 3. falsifikovanje znakova za vrijednost (član 355),
 4. pravljenje, nabavljanje i davanje drugom sredstava za falsifikovanje (član 356),
- 10) protiv javnog reda i mira:
1. izrađivanje i nabavljanje oružja i sredstava namijenjenih za izvršenje krivičnih djela (član 360),
 2. nedozvoljena proizvodnja i promet oružja ili eksplozivnih materija (član 361),
 3. udruživanje radi vršenja krivičnih djela (član 365),
 4. izvršenje krivičnog djela u sastavu kriminalnog udruženja (član 366),
- 11) protiv bezbjednosti kompjuterskih podataka:
1. kompjuterska prevara (član 410),
 2. neovlašteno korištenje kompjutera ili kompjuterske mreže (član 413),
- 12) protiv čovječnosti i vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom.
- (2) Oduzimanje imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela primjenjuje se i za druga krivična djela propisana Krivičnim zakonikom i drugim zakonima, kao i zakonima koji su prestali da važe, ako je imovinska korist pribavljena krivičnim djelom, odnosno vrijednost predmeta krivičnog djela veća od 50.000 KM.

2. Stranke i pojmovi

Član 3.

(1) Stranke u postupku oduzimanja imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela su javni tužilac i vlasnik.

(2) U postupku iz stava 1. ovog člana mogu se koristiti i dokazi pribavljeni u toku krivičnog postupka.

(3) Ako oduzimanje imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela nije moguće, javni tužilac će predložiti da se oduzme druga imovina koja odgovara vrijednosti imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela.

(4) Ako odredbama ovog zakona nije drugačije propisano, shodno se primjenjuju odredbe Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske (u daljem tekstu: Zakon o krivičnom postupku).

Član 4.

(1) Pojedini pojmovi i izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

1) imovinom se smatra dobro svake vrste, materijalno ili nematerijalno, pokretno ili nepokretno, udjeli u pravnom licu, pravni dokumenti ili isprave u bilo kojoj formi kojima se dokazuje pravo ili interes u odnosu na takvo dobro, kao i prihod ili druga korist proistekla neposredno ili posredno iz krivičnog djela, kao i dobro u koje je ona pretvorena ili sa kojim je pomiješana,

2) imovinom koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela smatra se imovina vlasnika koja je u očiglednoj nesrazmjeri sa njegovim zakonitim prihodima,

3) zakoniti prihodi su raspoloživa finansijska sredstva vlasnika imovine za koje je moguće utvrditi zakonitost sticanja,

4) vlasnikom se smatra osumnjičeno, optuženo, osuđeno lice, ostavilac, pravni sljedbenik ili treće lice,

5) ostaviocem se smatra lice protiv koga, usljed smrti krivični postupak nije pokrenut ili je obustavljen, a u krivičnom postupku koji se vodi protiv drugih lica je utvrđeno da je zajedno sa tim licima učinio krivično djelo iz člana 2. ovog zakona,

6) pravnim sljedbenikom se smatra nasljednik osuđenog, ostavioca ili njihovih nasljednika,

7) trećim licem se smatra fizičko ili pravno lice na koje je prenesena imovina koja je proistekla krivičnim djelom,

8) oduzimanjem se smatra privremeno ili trajno oduzimanje imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela.

(2) Izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu za označavanje muškog ili ženskog roda podrazumijevaju oba pola.

GLAVA II

NADLEŽNI ORGANI

1. Ministarstvo unutrašnjih poslova

Član 5.

(1) Organi nadležni za otkrivanje, oduzimanje i upravljanje imovinom koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela su:

- 1) javno tužilaštvo,
- 2) sud,
- 3) Ministarstvo unutrašnjih poslova,
- 4) Agencija za upravljanje oduzetom imovinom (u daljem tekstu: Agencija).

(2) Nadležnost javnog tužioca i suda u postupku iz stava 1. ovog člana određuje se prema nadležnosti suda za krivično djelo iz kojeg potiče imovina.

Član 6.

(1) Otkrivanje imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela vrši nadležna organizaciona Jedinica Ministarstva unutrašnjih poslova (u daljem tekstu: Jedinica), koja vrši i druge poslove u skladu s ovim zakonom.

(2) Poslove iz stava 1. ovog člana Jedinica vrši po službenoj dužnosti ili po odluci nadležnog javnog tužilaštva i suda.

2. Agencija za upravljanje oduzetom imovinom

Član 7.

(1) Poslove iz svoje nadležnosti Agencija vrši po službenoj dužnosti ili po odluci javnog tužilaštva i suda.

(2) Ministarstva, republičke uprave, republičke upravne organizacije, organi jedinica lokalne samouprave, pravna lica čiji je osnivač Republika Srpska ili jedinica lokalne samouprave, ustanove, javna preduzeća i drugi oblici organizovanja utvrđeni zakonom, a koji obavljaju javnu službu, privredna društva, te drugi organi i organizacije, dužni su da Jedinici i Agenciji pružaju pomoć i dostavljaju sve podatke koji su potrebni za obavljanje poslova iz njihove nadležnosti.

(3) Zaposlenima u Agenciji koji obavljaju poslove u vezi sa upravljanjem oduzetom imovinom izdaje se legitimacija.

(4) Sadržaj i izgled legitimacije utvrđuje se pravilnikom koji donosi ministar pravde (u daljem tekstu: ministar), na prijedlog Agencije.

Član 8.

(1) Agencija upravlja:

- 1) privremeno i trajno oduzetom imovinom koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela,
- 2) oduzetim predmetima i sredstvima nastalim izvršenjem krivičnog djela, u skladu sa članom 82. Krivičnog zakonika,
- 3) oduzetom imovinskom koristi, prihodima ili drugom koristi nastalom iz imovinske koristi pribavljenom krivičnim djelom, u skladu sa čl. 83. do 85. Krivičnog zakonika,
- 4) imovinom datom na ime jemstva u krivičnom postupku i na ime jemstva, u skladu sa članom 27. ovog zakona,
- 5) oduzetim predmetima i imovinskom koristi pribavljenim izvršenjem prekršaja,
- 6) privremeno i trajno oduzetom imovinom po osnovu odluka suda Bosne i Hercegovine, sudova Federacije Bosne i Hercegovine i sudova Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine,
- 7) imovinom čije je raspolaganje ograničeno, u skladu sa odlukama Ujedinjenih nacija i drugih međunarodnih organizacija, čiji je član Republika Srpska i Bosna i Hercegovina,
- 8) privremeno i trajno oduzetom imovinom od inostranog organa, a po molbi tog organa za pružanje međunarodne pravne pomoći, u smislu odredaba ovog zakona.

(2) Upravljanje oduzetom imovinom obuhvata preuzimanje oduzete imovine, skladištenje i čuvanje, procjenu vrijednosti oduzete imovine, prodaju i upravljanje dobijenim sredstvima u skladu sa zakonom, donošenje odluka o upravljanju hartijama od vrijednosti i udjelima u privrednim društvima, davanje u zakup, davanje na korištenje, uništenje oduzete imovine, vraćanje oduzete imovine i druge poslove u skladu sa ovim zakonom.

(3) Agencija vodi evidencije o imovini kojom upravlja i o sudskim postupcima u kojima je odlučivano o takvoj imovini, vrši obradu i praćenje podataka o oduzetoj imovini kojom upravlja u svrhu analiza u oblasti primjene zakona, učestvuje u pružanju međunarodne pravne pomoći, učestvuje u obuci državnih službenika u vezi sa upravljanjem oduzetom imovinom i obavlja druge poslove u skladu sa ovim zakonom.

GLAVA III

POSTUPAK ZA ODUZIMANJE IMOVINE

1. Finansijska istraga

Član 9.

(1) Finansijska istraga (u daljem tekstu: istraga) pokreće se protiv vlasnika imovine kada postoje osnovi sumnje da ima imovinu koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela.

(2) U istrazi se prikupljaju dokazi o imovini i zakonitim prihodima koje je vlasnik imovine stekao, načinu i troškovima života vlasnika imovine, dokazi o imovini koju je naslijedio pravni sljedbenik, odnosno dokazi o imovini i naknadi za koju je imovina prenesena na treće lice.

(3) Javni tužilac će završiti istragu kada utvrdi da je stanje stvari dovoljno razriješeno podnošenjem zahtjeva za trajno oduzimanje imovine ili naredbom obustaviti istragu ako se ne utvrdi da postoje uslovi za podnošenje zahtjeva za trajno oduzimanje imovine.

Član 10.

(1) Dužnost svih učesnika istrage je da postupaju sa naročitom hitnošću.

(2) Podaci u vezi sa istragom povjerljivi su i predstavljaju tajne podatke određene u skladu sa zakonom kojim se uređuje tajnost podataka.

(3) Osim službenih lica, podatke iz stava 2. ovog člana ne mogu odavati ni druga lica kojima podaci postanu dostupni.

(4) Službeno lice je dužno da drugo lice obavijesti da ovi podaci predstavljaju tajne podatke.

Član 11.

(1) Istraga se pokreće naredbom javnog tužioca.

(2) Istragom rukovodi javni tužilac.

(3) Na zahtjev javnog tužioca ili po službenoj dužnosti, a pod nadzorom javnog tužioca, dokaze iz člana 9. stav 2. ovog zakona prikuplja Jedinica.

Član 12.

(1) Pretresanje stana, ostalih prostorija i pokretnih stvari vlasnika ili drugih lica može se preduzeti ako postoji dovoljno osnova za sumnju da će se pronaći dokazi iz člana 9. stav 2. ovog zakona.

(2) Pretresanje vlasnika ili drugih lica može se preduzeti kada je vjerovatno da će se pretresanjem pronaći dokazi iz člana 9. stav 2. ovog zakona.

Član 13.

(1) Predmeti koji mogu poslužiti kao dokaz iz člana 9. stav 2. ovog zakona privremeno će se oduzeti u skladu sa odredbama Zakona o krivičnom postupku, na osnovu naredbe suda, a po prijedlogu javnog tužioca.

(2) Predmeti iz stava 1. ovog člana mogu se, u skladu sa Zakonom o krivičnom postupku, privremeno oduzeti i bez naredbe suda, ukoliko postoji opasnost od odgađanja.

(3) Ministarstva, republičke uprave, republičke upravne organizacije, organi jedinica lokalne samouprave, pravna lica čiji je osnivač Republika Srpska ili jedinica lokalne samouprave, ustanove, javna preduzeća i drugi oblici organizovanja utvrđeni zakonom, a koji obavljaju javnu službu, privredna društva, te drugi organi i organizacije, dužni su da Jedinici omoguće uvid, pristup i preuzimanje podataka iz njihovih elektronskih baza, kao i uvid i dostavu evidencija, dokumenata, podataka i drugih predmeta.

(4) Uvid i dostava iz stava 3. ovog člana ne može se uskratiti pozivanjem na obavezu čuvanja poslovne, službene, državne, odnosno vojne tajne.

Član 14.

(1) Na obrazloženi zahtjev javnog tužioca, sud će narediti bankarskoj ili drugoj finansijskoj organizaciji da Jedinici dostavi podatke o stanju poslovnih i ličnih računa i sefova vlasnika imovine, kao i da omogući uvid u sefove.

(2) Naredbom iz stava 1. ovog člana, sud može odobriti Jedinici da vrši automatsku obradu podataka o stanju poslovnih i ličnih računa i sefova vlasnika imovine.

2. Privremeno oduzimanje imovine

Član 15.

(1) Kada postoji opasnost da bi kasnije oduzimanje imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela bilo otežano ili onemogućeno, javni tužilac može podnijeti zahtjev za privremeno oduzimanje imovine.

(2) Zahtjev iz stava 1. ovog člana sadrži:

- 1) podatke o vlasniku imovine,
 - 2) opis i zakonski naziv krivičnog djela,
 - 3) označenje imovine koju treba oduzeti,
 - 4) dokaze o imovini,
 - 5) okolnosti iz kojih proizlazi osnovana sumnja da je imovina proistekla izvršenjem krivičnog djela,
 - 6) razloge koji opravdavaju potrebu za privremenim oduzimanjem imovine.
-

(3) Zahtjev iz stava 1. ovog člana dostavlja se bez odgađanja vlasniku sa poukom da u roku od 15 dana od dana prijema zahtjeva može dostaviti odgovor na zahtjev sa dokazima o načinu sticanja imovine.

(4) O zahtjevu iz stava 1. ovog člana, u zavisnosti od faze postupka, odlučuje:

1) sudija za prethodni postupak,

2) sudija za prethodno saslušanje,

3) sudija, odnosno predsjednik vijeća prvostepenog suda pred kojim se održava glavni pretres ili sudija, odnosno predsjednik vijeća koje je donijelo prvostepenu presudu.

Član 16.

(1) Odmah po prijemu odgovora vlasnika na zahtjev javnog tužioca, odnosno kada protekne rok od 15 dana za dostavljanje odgovora, sud zakazuje ročište, na koje poziva vlasnika, njegovog branioca, odnosno punomoćnika i javnog tužioca.

(2) Poziv se dostavlja na adresu, odnosno sjedište lica iz stava 1. ovog člana, uz upozorenje da će se ročište održati i u slučaju njihovog nedolaska.

Član 17.

(1) Ročište iz člana 16. stav 1. ovog zakona održaće se u roku od osam dana od dana prijema odgovora na zahtjev javnog tužioca, odnosno kada protekne rok u kome se odgovor može dati.

(2) Početo ročište dovršiće se, po pravilu, bez prekidanja ili odgađanja.

(3) Na ročištu javni tužilac iznosi dokaze o imovini koju vlasnik posjeduje, okolnosti o osnovanoj sumnji da je imovina koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela i okolnosti koje ukazuju na opasnost da bi njeno kasnije oduzimanje bilo otežano ili onemogućeno.

(4) Vlasnik i njegov branilac, odnosno punomoćnik iznose dokaze o neosnovanosti navoda javnog tužioca ili o zakonitom porijeklu imovine.

Član 18.

(1) Po okončanju ročišta sud donosi rješenje kojim usvaja ili odbija zahtjev za privremeno oduzimanje imovine.

(2) Rješenje o privremenom oduzimanju imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela sadrži:

1) podatke o vlasniku,

2) opis i zakonski naziv krivičnog djela,

3) podatke o imovini koja se oduzima,

4) okolnosti iz kojih proizlazi osnovana sumnja da je imovina proistekla izvršenjem krivičnog djela,

5) razloge koji opravdavaju potrebu za privremenim oduzimanjem imovine i vrijeme na koje se oduzima,

6) zabilježbu privremenog oduzimanja imovine u javnom registru o nepokretnostima i o stvarnim pravima na njima (u daljem tekstu: javni registar) ili registrima, koje vode sudovi i drugi organi, odnosno druga pravna lica.

(3) Sud rješenjem određuje privremeno oduzimanje imovine, ako su ispunjeni sljedeći uslovi:

1) postoji osnovana sumnja da je fizičko ili pravno lice izvršilo krivično djelo iz člana 2. ovog zakona,

2) postoji osnovana sumnja da je imovina vlasnika proistekla izvršenjem krivičnog djela,

3) postoje razlozi koji opravdavaju potrebu za privremenim oduzimanjem iz člana 15. stav 1. ovog zakona.

(4) Ako nisu ispunjeni uslovi iz stava 3. ovog člana, sud će rješenjem odbiti zahtjev.

(5) Sud rješenjem može odrediti da se privremeno oduzimanje ne odnosi na imovinu koju treba izuzeti primjenom pravila o zaštiti savjesnog sticaoca, a vlasniku može ostaviti na korištenje dio privremeno oduzete imovine ako bi njenim oduzimanjem bilo dovedeno u pitanje izdržavanje vlasnika ili lica koja je on dužan da po zakonu izdržava.

(6) Rješenje iz stava 1. ovog člana sud dostavlja vlasniku, braniocu, odnosno punomoćniku, javnom tužiocu, Jedinici i Agenciji.

(7) Sud ne može privremeno oduzeti imovinu koja je izuzeta od izvršenja u skladu sa Zakonom o izvršnom postupku.

Član 19.

(1) Protiv rješenja iz člana 18. stav 1. ovog zakona, može se izjaviti žalba u roku od osam dana od dana dostavljanja rješenja, koja ne odgađa izvršenje rješenja.

(2) O žalbi protiv rješenja odlučuje vanpretresno vijeće nadležnog suda.

(3) Odluku o žalbi sud će donijeti u roku od 15 dana od dana prijema spisa na odlučivanje.

(4) Sprovođenje rješenja o privremenom oduzimanju imovine, radi predaje Agenciji, vrše policijski službenici Jedinice ili drugi nadležni organi prema vrsti imovine koja se oduzima, a koji su određeni zakonom.

(5) Sprovođenje rješenja o privremenom oduzimanju imovine, a koje se odnosi na hartije od vrijednosti vrši Centralni registar hartija od vrijednosti, odnosno nadležni registarski sud za udjele u privrednim društvima.

Član 20.

(1) Rješenje o privremenom oduzimanju imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela prestaje da važi ako:

1) javni tužilac ne podnese zahtjev za trajno oduzimanje u roku od godinu dana od pravosnažnog okončanja krivičnog postupka,

2) rješenje o privremenom oduzimanju imovine bude pravosnažno ukinuto prije isteka roka iz tačke 1) ovog stava,

3) rješenje o privremenom oduzimanju imovine bude zamijenjeno nekom od mjera obezbjeđenja.

(2) Privremeno oduzimanje imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela traje najduže dok sud ne odluči o zahtjevu za trajno oduzimanje imovine.

(3) Ako javni tužilac ne podnese zahtjev za trajno oduzimanje imovine u roku propisanom u članu 36. stav 1. ovog zakona, sud po službenoj dužnosti donosi rješenje kojim se ukida privremeno oduzimanje imovine, te vraća imovinu vlasniku.

(4) Sud rješenje dostavlja vlasniku, njegovom braniocu, odnosno punomoćniku, javnom tužiocu, Jedinici, Agenciji ili drugom organu nadležnom za njegovo izvršenje.

(5) Do podnošenja zahtjeva za trajno oduzimanje imovine, kontrolu opravdanosti privremenog oduzimanja imovine sud vrši po isteku svakih šest mjeseci od dana donošenja posljednjeg rješenja i može privremeno oduzimanje ukinuti ili zamijeniti nekom od mjera obezbjeđenja.

(6) Žalba protiv rješenja iz stava 3. ovog člana ne odgađa izvršenje rješenja.

Član 21.

(1) Ako je upravljanje privremeno oduzetom imovinom otežano ili prouzrokuje nesrazmjerno visoke troškove, sud može na obrazložen prijedlog javnog tužioca, a na inicijativu Agencije, preispitati odluku o privremenom oduzimanju imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela i zamijeniti je nekom od mjera obezbjeđenja iz člana 22. stav 1. ovog zakona.

(2) Prije donošenja odluke iz stava 1. ovog člana sud može zakazati ročište da bi se preispitala odluka o određivanju privremenog oduzimanja imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela.

(3) Na ročište iz stava 2. ovog člana pozvaće se lica iz člana 16. ovog zakona, kao i predstavnik Agencije, a nedolazak uredno pozvanih lica ne sprečava održavanje ročišta.

(4) Rješenje o mjeri obezbjeđenja iz stava 1. ovog člana sud će donijeti ako se utvrdi da je prijedlog javnog tužioca opravdan i da se tom mjerom može obezbijediti trajno oduzimanje imovine.

(5) Protiv rješenja o odbijanju prijedloga javnog tužioca za preispitivanje odluke o određivanju privremenog oduzimanja imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela, žalba nije dozvoljena.

(6) Javni tužilac ne može na osnovu istih činjenica podnijeti novi prijedlog.

3. Privremene mjere obezbjeđenja oduzimanja imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela

Član 22.

Ako postoji opasnost da će vlasnik raspolagati imovinom za koju postoje osnovi sumnje da je proistekla izvršenjem krivičnog djela, javni tužilac može prije, nakon pokretanja i nakon završetka krivičnog postupka, ali najkasnije u roku od godinu dana od pravosnažnog okončanja krivičnog postupka, predložiti izricanje privremene mjere obezbjeđenja, i to:

1) zabrana otuđenja i opterećenja nepokretnosti ili stvarnih prava upisanih na nepokretnosti, uz zabilježbu zabrane u javnom registru,

2) zabrana vlasniku ili drugom licu na kojeg je imovina prenesena da je otuđi, sakrije, optereti ili raspolaže pokretnom imovinom,

3) zabrana dužniku vlasnika ili drugog lica na koje je imovina prenesena da dobrovoljno ispuni svoju obavezu, te zabrana vlasniku ili drugom licu na koje je imovina prenesena da primi ispunjenje te obaveze, odnosno da raspolaže svojim potraživanjima,

4) nalog banci ili drugoj finansijskoj organizaciji i drugom pravnom licu da vlasniku ili drugom licu na koje je imovina prenesena ili trećem licu na osnovu naloga vlasnika ili drugog lica na koje je imovina prenesena, izvrši isplatu novčanih sredstava sa njihovog računa u vrijednosti za koju je određena privremena mjera obezbjeđenja,

5) zabrana otuđenja i opterećenja hartija od vrijednosti, udjela u fondovima ili poslovnog udjela uz zabilježbu zabrane kod Centralnog registra hartija od vrijednosti, registra poslovnih

subjekata, zabranom korištenja ili raspolaganja pravima po osnovu takvih hartija od vrijednosti, udjela u fondovima ili poslovnih udjela,

6) zabrana dužniku vlasnika ili drugog lica na koje je imovina prenesena da vlasniku ili drugom licu na koje je imovina prenesena preda stvari, prenese pravo ili obavi drugu novčanu transakciju.

Član 23.

(1) O prijedlogu javnog tužioca za određivanje privremene mjere obezbjeđenja iz člana 22. ovog zakona, rješenjem odlučuje sud koji je nadležan za suđenje u krivičnom postupku za krivično djelo iz kojeg je proistekla imovina koja je predmet obezbjeđenja.

(2) O prijedlogu iz stava 1. ovog člana, zavisno od faze postupke odlučuje:

1) sudija za prethodni postupak,

2) sudija za prethodno saslušanje,

3) sudija, odnosno predsjednik vijeća prvostepenog suda pred kojim se održava glavni pretres ili sudija, odnosno predsjednik vijeća koje je donijelo prvostepenu presudu.

Član 24.

(1) Protiv rješenja iz člana 23. stav 1. ovog zakona može se izjaviti žalba vanpretresnom vijeću u roku od tri dana od dana prijema, koja ne odgađa izvršenje rješenja.

(2) Rješenje iz člana 23. stav 1. ovog zakona dostavlja se vlasniku, njegovom braniocu, odnosno punomoćniku, javnom tužiocu, Jedinici, Agenciji ili drugom organu nadležnom za njegovo izvršenje, odmah, a najkasnije prvog radnog dana nakon donošenja rješenja.

(3) Izvršenje rješenja sprovodi sud, Jedinica ili drugi nadležni organi određeni zakonom.

Član 25.

(1) Ako je mjeru obezbjeđenja potrebno upisati u javne registre ili registre koje vode sudovi i drugi organi, odnosno druga pravna lica (u daljem tekstu: registar), odluka suda sadrži i nalog za upis mjere obezbjeđenja u javne registre ili registre.

(2) Ako je mjeru obezbjeđenja potrebno brisati iz javnih registara ili registara, odluka suda sadrži i nalog za brisanje mjere obezbjeđenja u javnim registrima ili registrima.

Član 26.

Pravni posao, kojim vlasnik nakon upisa mjere obezbjeđenja u javni registar ili registar raspolaže stvarima ili pravom koje je predmet mjere obezbjeđenja, ne proizvodi pravno dejstvo.

Član 27.

(1) Privremena mjera obezbjeđenja može se ukinuti ili zamijeniti drugom mjerom prije isteka vremena na koje je određena ili prije isteka roka iz člana 36. stav 1. ovog zakona, ako sud na prijedlog vlasnika utvrdi da nije potrebna ili da se obezbjeđenje može postići drugom privremenom mjerom, te ako vlasnik ili treće lice položi jemstvo.

(2) Jemstvo se uvijek daje u gotovom novcu, a izuzetno u stvarima ili pravima koja se, po ocjeni suda, mogu unovčiti u kratkom roku.

(3) Ako je mjera obezbjeđenja određena na vrijeme koje je kraće od roka iz člana 36. stav 1. ovog zakona, javni tužilac može predložiti da se trajanje mjere obezbjeđenja produži.

(4) Na postupak prestanka, ukidanja, produženja, zamjene ili određivanja dodatne mjere obezbjeđenja primjenjuju se odredbe člana 20. ovog zakona.

Član 28.

(1) Privremena mjera obezbjeđenja može trajati najduže 60 dana nakon dostavljanja obavještenja suda vlasniku da je rješenje o trajnom oduzimanju imovine iz člana 43. stav 1. ovog zakona postalo pravosnažno.

(2) Ako je rješenje iz člana 43. stav 1. ovog zakona pobijano žalbom, rok iz stava 1. ovog člana teče od dana kada je predlagaču obezbjeđenja dostavljena odluka drugostepenog suda kojom je potvrđena odluka o trajnom oduzimanju imovine.

Član 29.

(1) Za štetu koja je nastala primjenom privremene mjere obezbjeđenja odgovara Republika Srpska.

(2) Vlasnik može pokrenuti parnični postupak za naknadu štete pred nadležnim sudom u roku od godinu dana, računajući od pravosnažnosti rješenja kojim je odbijen zahtjev javnog tužioca za trajno oduzimanje imovine.

4. Poseban postupak za oduzimanje imovine

Član 30.

(1) Odredbe ovog zakona primjenjivaće se i kada iz pravnih ili faktičkih razloga nije moguće vođenje krivičnog postupka prema učiniocu krivičnog djela, i to:

1) ako lice protiv kojeg je pokrenut krivični postupak nije sposobno da učestvuje u postupku zbog nastupanja duševne bolesti,

2) ako je lice protiv kojeg je pokrenut krivični postupak nedostupno organima gonjenja i sudu,

3) u slučaju smrti lica protiv kojeg je pokrenut krivični postupak.

(2) Postupak iz stava 1. ovog člana pokreće se i vodi po zahtjevu javnog tužioca.

(3) U slučajevima iz stava 1. ovog člana, javni tužilac zahtjevom pokreće poseban postupak u kojem će prikupiti dokaze i činjenice potrebne radi utvrđenja da li je lice iz stava 1. ovog člana učinilo protivpravno djelo koje je u zakonu određeno kao krivično djelo i da li je tim djelom steklo imovinu, te u kojem iznosu.

(4) Nakon podnošenja zahtjeva iz stava 3. ovog člana lice iz stava 1. ovog člana mora imati branioca.

(5) Ako je imovina koja je proistekla izvršenjem protivpravnog djela prenesena na drugo lice, to lice (pravni sljedbenik ili treće lice) u postupku iz stava 1. ovog člana ima položaj stranke i sva prava koja prema ovom zakonu pripadaju osumnjičenom, odnosno optuženom.

Član 31.

(1) U slučajevima iz člana 30. stav 1. ovog zakona, javni tužilac u zahtjevu predlaže da sud utvrdi da je lice počinilo protivpravno djelo i da je tim djelom steklo imovinu, te da se ta imovina oduzme od tog lica ili lica na koje je ona prenesena.

(2) U slučaju da lice iz člana 30. stav 1. tačka 1) ovog zakona nije sposobno da učestvuje u krivičnom postupku zbog nastupanja duševne bolesti, javni tužilac će prije podnošenja zahtjeva iz stava 1. ovog člana, u prisustvu vještaka i branioca, pokušati da ispita to lice.

(3) Ako se lice iz člana 30. stav 1. tačka 1) ovog zakona ne može ispitati, javni tužilac podnosi zahtjev iz stava 1. ovog člana.

(4) Zahtjev iz stava 1. ovog člana javni tužilac podnosi sudiji za prethodno saslušanje nadležnog suda, koji će prethodno ispitati postoje li uslovi za odbacivanje, odbijanje ili uslovi za odobrenje povlačenja zahtjeva odgovarajućom primjenom čl. 243, 247. i 248. Zakona o krivičnom postupku, i ako postoje, donijeće rješenje o odbacivanju ili odbijanju, odnosno odobravanju povlačenja zahtjeva.

(5) Sud rješenje dostavlja javnom tužiocu, licu iz člana 30. stav 1. tačka 1) ovog zakona i braniocu.

(6) Ako ne donese nijedno od navedenih rješenja, sudija za prethodno saslušanje će prosljediti predmet sudiji, odnosno vijeću kojem je predmet dodijeljen radi zakazivanja ročišta.

Član 32.

(1) O zahtjevu javnog tužioca iz člana 31. stav 1. ovog zakona odlučuje sud nakon sprovedenog ročišta.

(2) Sud obavještava o ročištu zakonskog zastupnika lica iz člana 30. stav 1. tačka 1) ovog zakona, a ako ga nema, njegovog bračnog ili vanbračnog druga, odnosno najbližeg srodnika, branioca, te lice na koje je imovina prenesena i lice koje tvrdi da u vezi sa imovinom ima pravo koje sprečava primjenu odredaba ovog odjeljka Zakona.

(3) Sudija, odnosno predsjednik vijeća, prije ročišta, u prisustvu vještaka, pokušaće da ispita prisutno lice iz člana 30. stav 1. tačka 1) ovog zakona, radi ocjene njegove sposobnosti da učestvuje u postupku.

(4) Sud obavještava o vremenu i mjestu ispitivanja javnog tužioca, lica iz člana 30. stav 1. tačka 1) ovog zakona, branioca i zakonskog zastupnika, odnosno najbližeg srodnika, s tim da će se ispitivanje obaviti i bez prisustva uredno pozvanog zakonskog zastupnika, odnosno najbližeg srodnika.

(5) Ako sud nakon ispitivanja vještaka utvrdi da je lice iz člana 30. stav 1. tačka 1) ovog zakona nesposobno da učestvuje u postupku, ročište će se održati u njegovom odsustvu.

(6) O sposobnosti lica iz člana 30. stav 1. tačka 1) ovog zakona da učestvuje u postupku ispitivaće se vještak koji je obavio pregled tog lica.

(7) Ako lice iz člana 30. stav 1. ovog zakona nije ispitano, smatraće se da je osporilo osnovanost zahtjeva iz člana 31. stav 1. ovog zakona, a ako je lice ranije ispitano, nakon završetka dokaznog postupka pročitaaće se zapisnici o njegovom ranijem ispitivanju, ako postoje.

Član 33.

(1) Ako je javni tužilac postavio zahtjev iz člana 31. stav 1. ovog zakona, a sud nakon sprovedenog ročišta utvrdi da je lice iz člana 30. stav 1. tačka 1) ovog zakona počinilo protivpravno djelo i da je tim djelom steklo imovinu, donosi rješenje kojim se utvrđuje da je lice iz člana 30. stav 1. tačka 1) ovog zakona počinilo protivpravno djelo i da je tim protivpravnim djelom steklo imovinu.

(2) U rješenju iz stava 1. ovog člana, sud će:

- 1) navesti koje stvari ili prava predstavljaju imovinu koja je proistekla protivpravnim djelom,
 - 2) zavisno od okolnosti, naznačiti njihovu novčanu protivvrijednost,
-

3) utvrditi da su te stvari ili prava postala svojina, odnosno imovina Republike Srpske,

4) naložiti licu iz člana 30. stav 1. tačka 1) ovog zakona, odnosno drugom licu na koje je imovina prenesena da Republici Srpskoj preda određene stvari, odnosno da na Republiku Srpsku prenese određena prava, ako ona već nisu prešla na Republiku Srpsku ili da isplati njihovu novčanu protivvrijednost u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti rješenja,

5) odrediti da se u javnim registrima ili registrima, izvrši upis prava u korist Republike Srpske.

(3) Ako sud ne utvrdi da je lice iz člana 30. stav 1. tačka 1) ovog zakona počinilo protivpravno djelo i steklo imovinu ili je imovina potpuno obuhvaćena dosuđenim imovinskopравnim zahtjevom, rješenjem će odbiti zahtjev iz člana 31. stav 1. ovog zakona.

Član 34.

(1) Sud rješenja iz člana 33. st. 1. i 3. ovog zakona dostavlja javnom tužiocu, licu iz člana 30. stav 1. tačka 1) ovog zakona i njegovom braniocu, te zakonskom zastupniku, a ako ga nema, bračnom ili vanbračnom drugu, odnosno najbližem srodniku, te licu na koje je imovina koja je proistekla protivpravnim djelom prenesena.

(2) Protiv rješenja iz člana 33. stav 1. ovog zakona žalbu mogu izjaviti sva lica koja imaju pravo na izjavljivanje žalbe protiv presude, u roku od 15 dana od dana prijema rješenja, u skladu sa odredbama Zakona o krivičnom postupku.

Član 35.

Odredbe čl. 30. do 35. ovog zakona primjenjivaće se na odgovarajući način i u slučaju kada lice protiv kojeg je krivični postupak pokrenut nije dostupno, kao i u slučaju smrti lica protiv kojeg je pokrenut krivični postupak.

5. Trajno oduzimanje imovine

Član 36.

(1) Nakon potvrđivanja optužnice, a najkasnije u roku od godinu dana od pravosnažnog okončanja krivičnog postupka, javni tužilac podnosi zahtjev za trajno oduzimanje imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela.

(2) Zahtjev iz stava 1. ovog člana sadrži:

1) podatke o vlasniku,

- 2) opis i zakonski naziv krivičnog djela,
- 3) označenje imovine koju treba oduzeti,
- 4) dokaze o imovini koju vlasnik posjeduje i zakonitim prihodima,
- 5) okolnosti koje ukazuju na postojanje očigledne nesrazmjere između imovine i prihoda,
- 6) razloge koji opravdavaju potrebu za trajnim oduzimanjem imovine.

(3) Zahtjev protiv pravnog sljedbenika sadrži dokaze da je naslijedio imovinu koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela, a zahtjev protiv trećeg lica sadrži i dokaze da je imovina koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela prenesena bez naknade ili uz naknadu koja ne odgovara stvarnoj vrijednosti u cilju sprečavanja oduzimanja.

(4) O zahtjevu iz stava 1. ovog člana odlučuje nadležni sud.

(5) Postupak za trajno oduzimanje imovine je hitan.

Član 37.

(1) Ako je zahtjev iz člana 36. stav 1. ovog zakona podnesen u toku prvostepenog postupka, sud poziva vlasnika da se na glavnom pretresu izjasni da li će osporavati zahtjev.

(2) Ako vlasnik ne dođe na glavni pretres ili se ne izjasni o zahtjevu, smatra se da ne osporava zahtjev.

(3) Ako se vlasnik izjasni da ne osporava zahtjev, odluka o zahtjevu se donosi u presudi, a ta se odluka može pobijati žalbom na presudu.

(4) Ako se vlasnik izjasni da osporava zahtjev, sud donosi odluku o zahtjevu na glavnom ročištu u postupku propisanom ovim zakonom.

(5) Ako je zahtjev podnesen nakon pravosnažnog okončanja krivičnog postupka, odluku o zahtjevu za trajno oduzimanje imovine sud donosi na glavnom ročištu u postupku propisanom ovim zakonom.

(6) Presudu kojom se optužba odbija ili se optuženi oslobađa od optužbe, odnosno rješenje kojim se odbija zahtjev za trajno oduzimanje imovine, sud dostavlja Poreskoj upravi Republike Srpske na postupanje u skladu sa važećim propisima.

Član 38.

(1) Prije održavanja glavnog ročišta, sud u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva javnog tužioca zakazuje pripremno ročište radi predlaganja dokaza.

(2) Na pripremno ročište sud poziva javnog tužioca, vlasnika, njegovog punomoćnika, uz upozorenje da će se ročište održati i u slučaju njihovog nedolaska.

(3) Poziv se dostavlja vlasniku, na adresu koja je poznata sudu, odnosno sjedištu pozvanog pravnog lica.

(4) Ako je poziv dostavljen neposredno vlasniku ili punomoćniku, smatra se da je time dostavljanje vlasniku uredno izvršeno.

Član 39.

(1) Ako se poziv ne može dostaviti na način propisan u članu 38. ovog zakona, sud vlasniku postavlja punomoćnika po službenoj dužnosti u postupku trajnog oduzimanja imovine.

(2) Vlasniku se poziv za ročište dostavlja osam dana prije održavanja pripremnog ročišta.

(3) Na pripremnom ročištu lica iz člana 38. stav 2. ovog zakona iznose činjenice i predlažu dokaze na kojima se zasniva ili osporava zahtjev javnog tužioca.

Član 40.

(1) Sud će održati glavno ročište u roku od tri mjeseca od dana održavanja pripremnog ročišta.

(2) Glavno ročište se može odgoditi najduže za još tri mjeseca, ako postoje okolnosti na osnovu kojih se može zaključiti da neki dokazi neće moći da se pribave u roku iz stava 1. ovog člana ili ako dokaz treba da se pribavi iz inostranstva.

(3) Po proteku roka od šest mjeseci od dana održavanja pripremnog ročišta, glavno ročište će se održati bez obzira na to što određeni dokaz nije pribavljen.

Član 41.

(1) Na glavno ročište sud poziva javnog tužioca, vlasnika i njegovog punomoćnika i druga lica čije prisustvo je potrebno.

(2) Poziv se dostavlja na poznatu adresu, odnosno sjedište pravnog lica, uz upozorenje da će se ročište održati i u slučaju njihovog nedolaska.

(3) Vlasniku se poziv za ročište dostavlja 15 dana prije održavanja ročišta.

(4) Vlasniku koji nema punomoćnika, a ne dođe na ročište o kojem je uredno obaviješten, sud postavlja punomoćnika po službenoj dužnosti.

(5) Ako na ročište ne dođe javni tužilac, ročište se odgađa, o čemu se obavještava nadležni glavni javni tužilac.

Član 42.

- (1) Glavno ročište počinje iznošenjem sadržine zahtjeva javnog tužioca.
- (2) Početo ročište dovršiće se, po mogućnosti, bez prekidanja i odgađanja.
- (3) Ako se zahtjev odnosi na imovinu vlasnika, javni tužilac iznosi dokaze o imovini koju vlasnik posjeduje, o zakonitim prihodima i okolnostima koje ukazuju na postojanje očigledne nesrazmjere između imovine i prihoda vlasnika.
- (4) Vlasnik i njegov punomoćnik se izjašnjavaju o navodima javnog tužioca.
- (5) Ako se zahtjev odnosi na imovinu pravnog sljedbenika ili trećeg lica, javni tužilac iznosi dokaze da je pravni sljedbenik naslijedio imovinu proisteklu izvršenjem krivičnog djela, odnosno da je imovina, u cilju sprečavanja oduzimanja imovine prenesena na treće lice bez naknade ili uz naknadu koja očigledno ne odgovara stvarnoj vrijednosti.
- (6) Pravni sljedbenik ili treće lice i njihovi punomoćnici izjašnjavaju se o navodima javnog tužioca.

Član 43.

- (1) Po okončanju glavnog ročišta, sud donosi rješenje kojim usvaja ili odbija zahtjev za trajno oduzimanje imovine.
- (2) Rješenje o trajnom oduzimanju imovine sadrži:
 - 1) podatke o vlasniku,
 - 2) opis i zakonski naziv krivičnog djela iz presude,
 - 3) podatke o imovini koja se oduzima, odnosno vrijednost koja se oduzima od vlasnika ako je raspolagao imovinom koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela u cilju sprečavanja oduzimanja imovine,
 - 4) nalog za upis prava svojine na Republiku Srpsku u javne registre ili registre,
 - 5) odluku o troškovima upravljanja privremeno oduzetom imovinom, imovinsko-pravnom zahtjevu oštećenog i troškovima zastupanja.
- (3) Sud rješenjem može ostaviti vlasniku dio imovine ako bi bilo dovedeno u pitanje izdržavanje vlasnika ili lica koje je on po zakonu dužan da izdržava.

Član 44.

- (1) Sud rješenje iz člana 43. ovog zakona dostavlja javnom tužiocu, vlasniku, njegovom punomoćniku, Jedinici i Agenciji.
-

(2) Nakon pravosnažnosti rješenja iz stava 1. ovog člana, Agencija preduzima mjere za upravljanje oduzetom imovinom.

(3) Sprovođenje pravosnažnog rješenja, radi predaje trajno oduzete imovine Agenciji vrše policijski službenici Jedinice ili drugi organ određen zakonom.

Član 45.

(1) Ako je pravosnažnom presudom donesena odluka o imovinsko-pravnom zahtjevu oštećenog, sud u rješenju o trajnom oduzimanju imovine izlučuje taj iznos iz oduzete imovine, a ako takva odluka nije donesena, sud može rješenjem izlučiti dio imovine radi namirenja imovinsko-pravnog zahtjeva.

(2) Rješenjem sud može da odluči o imovinsko-pravnom zahtjevu oštećenog čije postojanje je utvrđeno pravosnažnom presudom.

(3) Ako je rješenjem odlučeno o troškovima upravljanja privremeno oduzetom imovinom i punomoćnika po službenoj dužnosti, a ne mogu se naplatiti od vlasnika, sud rješenjem o trajnom oduzimanju imovine izlučuje taj iznos iz oduzete imovine.

Član 46.

(1) Protiv rješenja iz člana 43. ovog zakona, ovlaštena lica mogu izjaviti žalbu u roku od osam dana od dana dostavljanja rješenja, o kojoj odlučuje nadležni drugostepeni sud.

(2) Žalba odgađa izvršenje rješenja.

Član 47.

(1) Sud može žalbu na rješenje iz člana 46. ovog zakona odbaciti kao neblagovremenu ili nedozvoljenu, odbiti žalbu kao neosnovanu ili uvažiti žalbu i rješenje preinačiti ili ukinuti i predmet uputiti na ponovno odlučivanje.

(2) Rješenje postaje pravosnažno kada se više ne može pobijati žalbom ili kada žalba nije dozvoljena.

Član 48.

(1) Danom otvaranja stečajnog postupka nad imovinom pravnog lica, odnosno nad imovinom dužnika pojedinca prema kojem je doneseno pravosnažno rješenje o privremenom oduzimanju imovine iz člana 18. ovog zakona, odnosno pravosnažno rješenje o mjeri obezbjeđenja

iz člana 22. ovog zakona imovina, odnosno vrijednost imovine koja je proistekla iz krivičnog djela zadržava se kod diobe u stečajnom postupku sve do donošenja pravosnažnog rješenja o trajnom oduzimanju imovine ili do ukidanja rješenja o privremenom oduzimanju imovine, odnosno rješenja o mjeri obezbjeđenja.

(2) Danom otvaranja stečajnog postupka nad imovinom pravnog lica, odnosno nad imovinom dužnika pojedinca prema kojem je doneseno pravosnažno rješenje o trajnom oduzimanju imovine iz člana 43. ovog zakona, imovina, odnosno vrijednost imovine koja je proistekla iz krivičnog djela smatra se dospjelim iznosom na koji postoji izlučno pravo u korist Republike Srpske.

(3) Ako je u registru poslovnih subjekata upisana zabilježba privremenog oduzimanja imovine, odnosno neke od propisanih mjera obezbjeđenja, organ koji vodi registar dužan je da, u slučaju kada je pokrenut stečajni ili likvidacioni postupak, obavijesti Agenciju o toj činjenici, kao i da dostavi podatke o stečajnom ili likvidacionom upravniku.

GLAVA IV

UPRAVLJANJE ODUZETOM IMOVINOM

1. Postupak upravljanja imovinom

Član 49.

(1) Po preuzimanju oduzete imovine Agencija postupa i upravlja oduzetom imovinom u skladu sa ovim zakonom i podzakonskim aktima donesenim na osnovu ovog zakona.

(2) Do ukidanja privremenog oduzimanja imovine, odnosno do pravosnažnog okončanja postupka za trajno oduzimanje imovine, Agencija upravlja oduzetom imovinom sa pažnjom dobrog domaćina, odnosno dobrog stručnjaka.

(3) Nakon pravosnažnosti rješenja o trajnom oduzimanju imovine, Agencija upravlja oduzetom imovinom do okončanja postupka raspolaganja imovinom propisanog ovim zakonom.

(4) Način obavljanja propisanih poslova upravljanja oduzetom imovinom uređuje se pravilnikom, koji donosi ministar, na prijedlog Agencije.

Član 50.

(1) O oduzetoj imovini sačinjava se zapisnik, u koji se unose:

1) podaci o vlasniku:

1. ime i prezime,

2. adresa prebivališta ili boravišta, odnosno sjedište pravnog lica,

3. jedinstveni identifikacioni broj za pravno lice,
4. ime i prezime ovlaštenog zastupnika pravnog lica,
- 2) podaci o imovini i stanju u kojem je preuzeta,
- 3) podaci iz člana 43. stav 2. ovog zakona o vrijednosti imovine koja se oduzima,
- 4) napomena da li se imovina privremeno ili trajno oduzima,
- 5) da li je privremeno oduzeta imovina povjerena fizičkom ili pravnom licu iz člana 51. stav 3. ovog zakona i drugi podaci.

(2) Ministar, na prijedlog Agencije, propisuje sadržinu i način sačinjavanja zapisnika iz stava 1. ovog člana i sadržinu i način vođenja evidencija o poslovima koje, u skladu sa članom 8. stav 3. ovog zakona, vrši Agencija.

(3) Prilikom vođenja evidencija, u skladu sa ovim zakonom, Agencija je dužna da postupa u skladu sa propisom kojim se uređuje zaštita ličnih podataka.

2. Upravljanje privremeno oduzetom imovinom

Član 51.

(1) Troškove čuvanja, održavanja i upravljanja privremeno oduzetom imovinom snosi Agencija od dana preuzimanja imovine.

(2) Vrsta i način utvrđivanja troškova čuvanja, održavanja i upravljanja privremeno oduzetom imovinom uređuje se pravilnikom, koji donosi ministar, na prijedlog Agencije.

(3) Agencija može privremeno oduzetu imovinu, na osnovu ugovora kojim se uređuje upravljanje imovinom, povjeriti na čuvanje i održavanje fizičkom ili pravnom licu koje ispunjava uslove za upravljanje određenom vrstom imovine, zbog:

- 1) specifičnosti održavanja imovine (letilice, plovila, životinje i dr.),
- 2) radi očuvanja vrijednosti imovine,
- 3) sigurnosnih razloga,
- 4) u drugim opravdanim slučajevima.

(4) Nadzor nad sprovođenjem ugovora iz stava 3. ovog člana vrši Agencija.

Član 52.

(1) Privremeno oduzeta nepokretna imovina može se dati u zakup u skladu sa njenom namjenom.

(2) Ugovor o zakupu zaključuje se po tržišnim uslovima sa već postojećim zakupcem ili vlasnikom imovine, ako zakupac ili vlasnik imovine podnese zahtjev.

(3) U slučaju da nema zakupaca iz stava 2. ovog člana, Agencija može ponudu za davanje u zakup nepokretnosti javno oglasiti, a ugovor o zakupu će biti zaključen sa najboljim ponuđačem.

(4) U slučaju da Agencija otkáže ugovor o zakupu nepokretnosti, otkaz ugovora se dostavlja sa zahtjevom da se zakupac iseli i preda nepokretnost Agenciji u stanju u kojem je predata u zakup.

(5) U slučaju da zakupac ne postupi po zahtjevu Agencije iz stava 4. ovog člana po proteku otkaznog roka, iseljenje zakupca neposredno sprovodi Agencija, po potrebi, uz asistenciju policijskih službenika Ministarstva unutrašnjih poslova, a najkasnije u roku od 72 časa od isteka otkaznog roka.

(6) Novčana sredstva dobijena zakupom uplaćuju se na račun posebnih namjena otvoren u okviru Trezorskog sistema poslovanja i mogu se koristiti za finansiranje nužnih troškova održavanja vlasnikove privremeno oduzete pokretne i nepokretne imovine.

(7) Kod vraćanja privremeno oduzete imovine vlasniku se vraćaju i sredstva dobijena zakupom umanjena za iznos koji je utrošen za finansiranje nužnih troškova održavanja iz stava 6. ovog člana.

Član 53.

(1) U slučaju da se privremeno oduzeta imovina nije mogla dati u zakup u skladu sa članom 52. ovog zakona, Agencija može, na obrazložen zahtjev ministarstava, republičkih uprava, republičkih upravnih organizacija, organa jedinica lokalne samouprave, pravnih lica čiji je osnivač Republika Srpska ili jedinica lokalne samouprave, ustanova, javnih preduzeća i drugih oblika organizovanja utvrđenih zakonom, a koji obavljaju javnu službu, privremeno oduzetu nepokretnu imovinu dati na korištenje bez naknade, radi obavljanja društveno korisnih poslova, a na osnovu ugovora, kojim se uređuje upravljanje tom imovinom.

(2) Korisnik iz stava 1. ovog člana ima obavezu da se o imovini brine sa pažnjom dobrog domaćina i da snosi troškove čuvanja i održavanja oduzete imovine.

(3) Nadzor nad korištenjem imovine vrši Agencija.

Član 54.

(1) Privremeno oduzete predmete od istorijske, umjetničke i naučne vrijednosti Agencija predaje na čuvanje ustanovama nadležnim za čuvanje ovih predmeta do isteka roka predviđenog za okončanje postupka po zahtjevu za trajno oduzimanje imovine.

(2) Privremeno oduzete devize i efektivni strani novac, predmete od plemenitih metala, dragog i poludragog kamenja i bisera, Agencija predaje na čuvanje Trezoru Republike Srpske do isteka roka predviđenog za okončanje postupka po zahtjevu za trajno oduzimanje imovine.

(3) Privremeno oduzeta novčana sredstva u domaćoj valuti čuvaju se na računu posebnih namjena otvorenom u okviru Trezorskog sistema poslovanja do isteka roka predviđenog za okončanje postupka po zahtjevu za trajno oduzimanje imovine.

(4) Za privremeno oduzeto oružje i municiju nadležno je Ministarstvo unutrašnjih poslova, u skladu sa Zakonom o oružju i municiji.

Član 55.

(1) Upravljanje privremeno oduzetim hartijama od vrijednosti i udjelima u privrednim društvima vrši se u skladu sa propisima kojima se uređuju tržište hartija od vrijednosti i privredna društva.

(2) Kod upravljanja oduzetom imovinom iz stava 1. ovog člana Agencija ima sva prava koja joj u skladu sa zakonom kojim se uređuje poslovanje privrednih društava pripadaju po osnovu udjela i hartija od vrijednosti.

(3) U opravdanim slučajevima, Agencija može izabrati direktora ili upravni odbor u privrednom društvu, odnosno povjeriti upravljanje imovine iz stava 1. ovog člana drugom pravnom licu koje ima dozvolu za obavljanje poslova sa hartijama od vrijednosti.

(4) Dividenda, odnosno dobit koja se isplaćuje po osnovu hartija od vrijednosti i udjela u privrednim društvima polaže se na račun posebnih namjena otvoren u okviru Trezorskog sistema poslovanja, te se mogu koristiti za finansiranje nužnih troškova održavanja privremeno oduzete vlasnikove pokretne i nepokretne imovine.

(5) Kod vraćanja privremeno oduzete imovine iz stava 1. ovog člana, vlasniku se vraćaju sredstva umanjena za iznos koji je utrošen za finansiranje nužnih troškova održavanja njegove imovine iz stava 4. ovog člana.

Član 56.

(1) Ako je vlasniku privremeno oduzeta pokretna i nepokretna imovina, Agencija može, iz novčanih sredstava, odnosno sredstava dobijenih prodajom pokretne imovine, da namiri nužne troškove čuvanja i održavanja vlasnikove nepokretne imovine.

(2) Novčana sredstva iz stava 1. ovog člana polažu se na račun posebnih namjena otvoren u okviru Trezorskog sistema poslovanja.

(3) Kod vraćanja privremeno oduzete imovine vlasniku se vraćaju novčana sredstva umanjena za iznos koji je utrošen za finansiranje nužnih troškova čuvanja i održavanja njegove imovine iz stava 1. ovog člana.

Član 57.

(1) Agencija može, uz saglasnost suda, koja se donosi u roku od tri dana od dana podnošenja zahtjeva Agencije za davanje saglasnosti, donijeti odluku da se privremeno oduzeta pokretna imovina i hartije od vrijednosti prodaju, odnosno povjere određenom fizičkom ili pravnom licu da sprovede postupak prodaje, u sljedećim slučajevima:

1) ako procijenjeni troškovi čuvanja i održavanja, odnosno upravljanja znatno prevazilaze vrijednost imovine,

2) ako imovini prijeti opasnost od propadanja ili znatnog gubitka vrijednosti,

3) ako je čuvanje imovine opasno.

(2) Ako je riječ o lakokvarljivoj robi i životinjama, Agencija može bez odgađanja sprovesti postupak prodaje i bez prethodne saglasnosti suda.

Član 58.

(1) Prodaja privremeno oduzete pokretne imovine iz člana 56. stav 1. i člana 57. stav 1. ovog zakona vrši se javnom prodajom, koja se oglašava u najmanje jednom dnevnom listu dostupnom na teritoriji Republike Srpske, odnosno Bosne i Hercegovine i na internetu.

(2) Javna prodaja se vrši javnim nadmetanjem ili javnim prikupljanjem ponuda.

(3) Lakokvarljiva roba i životinje mogu se prodati neposrednom pogodbom.

(4) Imovina se prodaje po istoj ili višoj cijeni od procijenjene vrijednosti koju je odredila Agencija, u skladu sa članom 60. ovog zakona.

(5) Ako imovina ne bude prodana nakon dvije javne prodaje, prodaja se može izvršiti neposrednom pogodbom.

(6) Prodaja hartija od vrijednosti vrši se u skladu sa propisima kojima se uređuje promet hartija od vrijednosti.

Član 59.

(1) Privremeno oduzeta pokretna imovina iz člana 57. ovog zakona, koja ne bude prodana, može biti poklonjena u humanitarne svrhe ili uništena.

(2) Odluku o poklonu imovine iz člana 57. ovog zakona, donosi Vlada Republike Srpske (u daljem tekstu: Vlada), na prijedlog Agencije.

(3) Odluku o uništenju imovine iz člana 57. ovog zakona, zbog postojanja zdravstvenih, veterinarskih, fitosanitarnih, sigurnosnih ili drugih razloga propisanih zakonom, donosi Agencija.

(4) Imovina se uništava pod nadzorom Agencije, u skladu s posebnim propisima kojima se reguliše uništavanje određenih vrsta imovine.

(5) Troškovi uništenja privremeno oduzete pokretne imovine finansiraju se sa računa posebnih namjena otvorenom u okviru Trezorskog sistema poslovanja, a ako novčana sredstva koja se nalaze na tom računu nisu dovoljna, razlika se isplaćuje iz budžeta Republike Srpske, sa planiranih pozicija Agencije.

Član 60.

(1) Za potrebe upravljanja oduzetom imovinom Agencija vrši procjenu njene vrijednosti samostalno ili ove poslove može povjeriti drugom stručnom fizičkom ili pravnom licu na osnovu ugovora.

(2) U slučaju da Agencija ne može samostalno obaviti procjenu oduzete imovine iz stava 1. ovog člana, te poslove može povjeriti drugom stručnom fizičkom ili pravnom licu sa kojim se zaključuje ugovor o obavljanju poslova procjene oduzete imovine.

Član 61.

Novčana sredstva dobijena prodajom imovine čuvaju se na računu posebnih namjena otvorenom u okviru Trezorskog sistema poslovanja do ukidanja privremenog oduzimanja imovine, odnosno do isteka roka predviđenog za okončanje postupka po zahtjevu za trajno oduzimanje imovine.

Član 62.

(1) Vlasniku privremeno oduzete imovine za koju je u skladu sa ovim zakonom utvrđeno da ne potiče iz krivičnog djela, bez odgađanja se vraćaju imovina i novčana sredstva dobijena pod uslovima iz čl. 52, 55, 56. i 57. ovog zakona.

(2) Imovinu i novčana sredstva Agencija vraća po službenoj dužnosti.

(3) Za imovinu sa kojom je postupljeno u skladu sa članom 59. st. 1. i 3. ovog zakona postupa se u skladu sa članom 63. ovog zakona.

Član 63.

(1) Za štetu koja je nastala kao posljedica privremenog oduzimanja imovine, za koju se dokaže da nije proistekla iz krivičnog djela, odgovara Republika Srpska.

(2) Vlasnik kome je u skladu sa ovim zakonom vraćena oduzeta imovina i novčana sredstva, može u roku od 30 dana od dana vraćanja sredstava podnijeti Agenciji zahtjev za naknadu štete prouzrokovane privremenim oduzimanjem imovine.

(3) Ako zahtjev za naknadu štete ne bude usvojen ili Agencija ne donese odluku u roku od 90 dana od dana podnošenja zahtjeva, vlasnik može nadležnom sudu podnijeti tužbu za naknadu štete, u skladu sa odredbama Zakona o parničnom postupku.

(4) Ako je zahtjev samo djelimično usvojen, vlasnik može podnijeti tužbu za preostali dio zahtjeva.

Član 64.

(1) Ako vlasnik, odnosno lice kojem je sudskom odlukom određeno vraćanje privremeno oduzete imovine ne preuzme imovinu u roku od godinu dana od dana urednog dostavljanja pravosnažne sudske odluke kojom je određeno vraćanje oduzete imovine, sud će rješenjem utvrditi da imovina postaje svojina Republike Srpske.

(2) Rješenje iz stava 1. ovog člana donosi sud koji je donio odluku o vraćanju privremeno oduzete imovine.

(3) Sa imovinom iz stava 1. ovog člana raspolaže se u skladu sa čl. 65. i 66. ovog zakona.

2. Upravljanje trajno oduzetom imovinom

Član 65.

(1) Imovina koja je trajno oduzeta pravosnažnim sudskim odlukama o oduzimanju imovine, postaje svojina Republike Srpske, sa kojom raspolaže Vlada, u skladu sa odredbama ovog zakona.

(2) Na osnovu odluke Vlade, trajno oduzete predmete od istorijske, umjetničke i naučne vrijednosti Agencija ustupa bez naknade ustanovama nadležnim za čuvanje takvih predmeta.

(3) Odluku o postupanju sa trajno oduzetim predmetima od plemenitih metala, dragog i poludragog kamenja i bisera donosi Vlada.

(4) Oduzeta novčana sredstva uplaćuju se na odgovarajuće račune javnih prihoda budžeta Republike Srpske.

(5) Nepokretna imovina koja je oduzeta na osnovu pravosnažne sudske odluke upisuje se u javni registar, kao svojina Republike Srpske i s njom se postupa u skladu sa odlukom Vlade.

(6) Hartije od vrijednosti upisuju se kod Centralnog registra hartija od vrijednosti kao svojina Republike Srpske i sa njima se postupa u skladu sa odlukom Vlade.

(7) Udjeli u privrednim društvima upisuju se kao svojina Republike Srpske u registru i sa njima se postupa u skladu sa odlukom Vlade.

Član 66.

(1) Po odluci Vlade, trajno oduzeta pokretna imovina se prodaje ili se na drugi način sa njom raspolože.

(2) Imovinom iz stava 1. ovog člana, Vlada može raspolagati u javnom interesu ili u socijalne svrhe.

(3) Prodaju imovine iz stava 1. ovog člana vrši Agencija, a sredstva dobijena prodajom su budžetski prihodi Republike Srpske, koji se uplaćuju na račun javnih prihoda budžeta Republike Srpske.

(4) Pokretna imovina trajno oduzeta pravosnažnom sudskom odlukom koja nema upotrebnu vrijednost ili ne može biti stavljena u promet na tržištu, uništava se.

(5) Imovina se uništava pod nadzorom Agencije, u skladu s posebnim propisima kojima se reguliše uništavanje određenih vrsta imovine.

(6) Troškovi uništenja trajno oduzete pokretne imovine iz stava 4. ovog člana, finansiraju se sa računa posebnih namjena otvorenim u okviru Trezorskog sistema poslovanja, a ako novčana sredstva koja se nalaze na tom računu nisu dovoljna, razlika se isplaćuje iz budžeta Republike Srpske, sa planiranih pozicija Agencije.

Član 67.

(1) Po odbitku troškova upravljanja oduzetom imovinom, novčana sredstva dobijena prodajom trajno oduzete imovine uplaćuju se na račun javnih prihoda budžeta Republike Srpske i raspodjeljuju se u skladu sa odlukom Vlade.

(2) Novčana sredstva od odbitka troškova upravljanja oduzetom imovinom i sredstva dobijena zakupom privremeno oduzete imovine, odnosno dobijene dividende i dobiti, ostaju na računu posebnih namjena otvorenom u okviru Trezorskog sistema poslovanja i koriste se za finansiranje nužnih troškova upravljanja oduzetom imovinom i naknadu štete za privremeno oduzetu imovinu sa kojom je postupljeno u skladu sa članom 59. st. 1. i 3. ovog zakona.

(3) Ako novčana sredstva koja se nalaze na računu iz stava 2. ovog člana nisu dovoljna, razlika se isplaćuje iz budžeta Republike Srpske, sa planiranih pozicija Agencije.

GLAVA V

MEĐUNARODNA SARADNJA

1. Osnovi za međunarodnu saradnju

Član 68.

(1) Međunarodna saradnja u cilju oduzimanja imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela ostvaruje se na osnovu međunarodnog ugovora.

(2) Ako međunarodni ugovor ne postoji ili neka pitanja nisu uređena međunarodnim ugovorom, međunarodna saradnja ostvaruje se na osnovu odredaba ovog zakona.

(3) Na pitanja međunarodne saradnje koja nisu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje međunarodna pravna pomoć u krivičnim stvarima.

Član 69.

(1) Međunarodna saradnja, u smislu odredaba ovog zakona, obuhvata pružanje pomoći u:

- 1) pronalaženju imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela,
- 2) vezi sa mjerama obezbjeđenja,
- 3) vezi sa privremenim ili trajnim oduzimanjem imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela,
- 4) upravljanju oduzetom imovinom.

(2) Nadležnost domaćeg javnog tužilaštva, odnosno suda u postupku međunarodne saradnje iz stava 1. ovog člana određuje se shodnom primjenom odgovarajućih zakonskih odredaba o međunarodnoj pravnoj pomoći i izvršenju međunarodnih ugovora u krivičnopravnim stvarima.

Član 70.

Pretpostavke za pružanje pomoći u smislu člana 69. ovog zakona su:

- 1) da tražena mjera nije u suprotnosti sa osnovnim načelima domaćeg pravnog poretka,
- 2) da izvršenje molbe inostranog organa ne bi štetilo suverenitetu, javnom poretku ili drugim interesima Bosne i Hercegovine i Republike Srpske,
- 3) da su u inostranom postupku donošenja odluke o trajnom oduzimanju imovine zadovoljeni standardi pravičnog suđenja,
- 4) da između Bosne i Hercegovine, odnosno Republike Srpske i strane države postoji reciprocitet.

2. Postupak po molbi za međunarodnu saradnju

Član 71.

(1) Molba inostranog organa za saradnju, u smislu odredaba ovog zakona, dostavlja se domaćem nadležnom organu, posredstvom Ministarstva pravde Republike Srpske preko Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine.

(2) Na isti način dostavlja se inostranom organu molba, odnosno odluka domaćih organa.

(3) U hitnim slučajevima, pod uslovom reciprociteta, molba za pronalaženje imovine, mjere obezbjeđenja, odnosno privremeno oduzimanje imovine može se dostaviti posredstvom Jedinice.

Član 72.

(1) Molba za saradnju, u smislu odredaba ovog zakona, sadrži:

1) naziv organa koji podnosi molbu,

2) podatke o licu na koje se molba odnosi:

1. ime i prezime,

2. datum i mjesto rođenja,

3. državljanstvo,

4. boravište i prebivalište, odnosno podatke o sjedištu pravnog lica,

3) podatke o imovini u vezi sa kojom se traži međunarodna saradnja i njenoj povezanosti sa licem iz tačke 2) ovog stava,

4) konkretne radnje koje bi trebalo preduzeti i navođenje zakonskih odredaba države koja podnosi molbu, a koje predstavljaju osnov za preduzimanje određenih mjera prinude.

(2) Molba za pronalaženje imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela, pored podataka iz stava 1. ovog člana, sadrži i okolnosti iz kojih proizlaze osnovi sumnje da je imovina proistekla izvršenjem krivičnog djela.

(3) Molba za mjeru obezbjeđenja, odnosno privremeno oduzimanje imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela, pored podataka iz stava 1. ovog člana, sadrži i odluku o pokretanju finansijske istrage ili zahtjev javnog tužioca za pokretanje postupka za privremeno oduzimanje imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela od lica iz stava 1. tačka 2) ovog člana.

(4) Molba za trajno oduzimanje imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela, pored podataka iz stava 1. ovog člana, sadrži i odluku suda o trajnom oduzimanju imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela od lica iz stava 1. tačka 2) ovog člana.

Član 73.

Po prijemu molbe iz člana 72. ovog zakona, javni tužilac, odnosno sud ispituje da li su ispunjene pretpostavke iz člana 70. ovog zakona.

Član 74.

(1) Nakon donošenja rješenja o usvajanju molbe za pronalaženje imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela, javni tužilac upućuje zahtjev Jedinici da preduzme neophodne radnje u cilju otkrivanja i pronalaženja imovine.

(2) Postupajući po zahtjevu iz stava 1. ovog člana, Jedinica u skladu sa odredbama čl. 9. do 14. ovog zakona preduzima mjere u cilju pronalaženja i obezbjeđenja dokaza o postojanju, mjestu ili kretanju, vrsti, pravnom statusu ili vrijednosti imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela.

Član 75.

(1) Ako molba za mjeru obezbjeđenja, privremeno, odnosno trajno oduzimanje imovine sadrži sve elemente propisane članom 72. ovog zakona, odluku donosi vanpretresno vijeće nadležnog suda.

(2) O sjednici vijeća se obavještava javni tužilac i postavljeni branilac, odnosno punomoćnik.

(3) Ako postoji opasnost da će lice iz člana 72. stav 1. tačka 2) ovog zakona raspolagati imovinom proisteklom izvršenjem krivičnog djela prije nego što bude odlučeno o molbi iz stava 1. ovog člana, sud može donijeti odluku o mjeri obezbjeđenja imovine, koja važi do donošenja odluke suda o molbi.

Član 76.

(1) Sud može rješenjem usvojiti ili odbiti molbu iz člana 72. ovog zakona.

(2) Rješenje o privremenom oduzimanju imovine sadrži podatke iz člana 18. ovog zakona, rješenje o mjeri obezbjeđenja iz člana 22. ovog zakona, a rješenje o trajnom oduzimanju imovine sadrži podatke iz člana 43. ovog zakona.

(3) Rješenje iz stava 2. ovog člana sud će dostaviti javnom tužiocu, postavljenom braniocu, odnosno punomoćniku, Jedinici i Agenciji.

Član 77.

(1) Protiv rješenja iz člana 76. stav 1. ovog zakona može se izjaviti žalba u roku od osam dana od dana dostavljanja rješenja.

(2) O žalbi protiv rješenja odlučuje nadležni drugostepeni sud.

(3) Žalba ne odgađa izvršenje rješenja o privremenom oduzimanju imovine, odnosno ne sprečava Agenciju da preduzme mjere za upravljanje oduzetom imovinom.

Član 78.

(1) Privremeno oduzimanje imovine traje do okončanja krivičnog postupka, odnosno postupka po zahtjevu za trajno oduzimanje imovine u državi koja podnosi molbu.

(2) Ako postupak iz stava 1. ovog člana ne bude okončan u roku od dvije godine od donošenja rješenja o privremenom oduzimanju imovine, sud će po službenoj dužnosti ukinuti privremeno oduzimanje imovine.

(3) Sud svakih šest mjeseci prije isteka roka iz stava 2. ovog člana obavještava inostrani organ o posljedicama proteka roka.

(4) Izuzetno od stava 2. ovog člana, ako inostrani organ prije isteka roka dostavi potrebne dokaze, sud može odlučiti da privremeno oduzimanje imovine traje još najduže dvije godine.

(5) Troškove čuvanja i održavanja privremeno oduzete imovine snosi država koja podnosi molbu.

Član 79.

(1) Rješenje o trajnom oduzimanju imovine postaje pravosnažno kada sud odbije kao neosnovanu žalbu izjavljenu protiv tog rješenja ili uvaži žalbu izjavljenu protiv rješenja kojim je odbijen zahtjev za trajno oduzimanje imovine i donese odluku o trajnom oduzimanju imovine.

(2) Trajno oduzetom imovinom koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela raspolaže se u skladu sa odredbama ovog zakona, osim ako nešto drugo nije utvrđeno međunarodnim ugovorom.

GLAVA VI

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

1. Donošenje podzakonskih akata

Član 80.

(1) Ministar pravde, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, donosi podzakonske akte:

1) pravilnik o sadržaju i izgledu legitimacije za zaposlene u Agenciji koji obavljaju poslove u vezi sa upravljanjem oduzetom imovinom (član 7. stav 4),

2) pravilnik o načinu obavljanja poslova upravljanja oduzetom imovinom (član 42. stav 5),

3) pravilnik o sadržini i načinu sačinjavanja zapisnika i sadržini i načinu vođenja evidencija o poslovima Agencije (član 43. stav 2),

4) pravilnik o vrsti i načinu utvrđivanja troškova čuvanja, održavanja i upravljanja privremeno oduzetom imovinom (član 44. stav 2).

(2) Agencija će u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, na osnovu pribavljenog mišljenja ministra, uskladiti Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta u Agenciji u skladu sa odredbama ovog zakona.

Član 81.

Do donošenja podzakonskih akata iz člana 80. ovog zakona, primjenjivaće se podzakonski akti doneseni na osnovu ranije važećeg zakona, ukoliko nisu u suprotnosti sa ovim zakonom.

2. Prestanak važenja i stupanje na snagu

Član 82.

Postupci oduzimanja imovine koja je proistekla izvršenjem krivičnog djela pokrenuti prije stupanja na snagu ovog zakona okončaće se po odredbama zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihovog pokretanja.

Član 83.

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o oduzimanju imovine stečene izvršenjem krivičnog djela („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 12/10).

Član 84.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srpske“.

Broj: 02/1-021-677/18

Datum: 21. jun 2018. godine

PREDSJEDNIK
NARODNE SKUPŠTINE

Nedeljko Čubrilović
